

روزنامه جمهوری اسلامی:

سفره کوچک، پدر خانواده را کوچک می‌کند این دولت و آن دولت هم ندارد

«کسانی که خود را نماد دین معرفی می‌کنند اگر کم بگذارند و یا حتی به‌رغم همه توان نتوانند کار را پیش ببرند، ایمان مردم بیشتر آسیب می‌بیند. پس به صدای بلند باید هشدار داد مسئولان محترم دولت را که حواس‌شان را جمع و تلاش‌شان را افزون‌تر کنند در برابر دشمن غدار که فقر اسم دیگر آن است.»

به گزارش سایت خبری پرسون، روزنامه جمهوری اسلامی در مطلبی از مسئولین خواست که برای ارتقای معیشت مردم تلاش کنند.

این روزنامه نوشت: فقر، توفنده‌ترین دشمن زندگی و ایمان است. این جناح حاکم باشد یا آن جناح فرق نمی‌کند.

مسئولان محترم باید همه همت خود را بگذارند برای ارتقای معیشت مردم. سفره کوچک، پدر خانواده را کوچک می‌کند. این دولت و آن دولت هم ندارد. پدر که کوچک شد نمی‌تواند برای بزرگی و بزرگواری اهل خانه و خانواده‌اش کاری بکند چه رسد برای خانه بزرگتر که اسمش کشور است.

این هم با تغییر رئیس جمهور، تغییر نسبت نمی‌پذیرد. فقر، توفنده‌ترین دشمن زندگی و ایمان است. این جناح حاکم باشد یا آن جناح فرق نمی‌کند.

اتفاقا کسانی که خود را نماد دین معرفی می‌کنند اگر کم بگذارند و یا حتی به‌رغم همه توان نتوانند کار را پیش ببرند، ایمان مردم بیشتر آسیب می‌بیند. پس به صدای بلند باید هشدار داد مسئولان محترم دولت را که حواس‌شان را جمع و تلاش‌شان را افزون‌تر کنند در برابر دشمن غدار که فقر اسم دیگر آن است.

بشنوند سخن حضرت آیت‌الله جوادی آملی را در دیدار مدیرعامل بانک ملی ایران و هیئت همراه را می‌خوانیم که به کلام نورانی امام علی (ع) هشدار می‌دهند: "مَا ضَرَبَ اللَّهُ الْعِبَادَ يَسُوطٍ أَوْجَعُ مِنَ الْفَقْرِ؛ هیچ تازیانه‌ای بدتر از فقر نیست." "این اصل اول؛ اصل دوم آن است که اگر کسی این تازیانه را خورد، از این طرف تازیانه به دوشش می‌خورد، از آن طرف دین از عقلش رخت برمی‌بندد." ایشان هشدار می‌دهند که، "خواستار جمع باشد. اگر کسی با دست خالی به منزل برود از خدای سبحان همان لحظه، تقاضای مرگ می‌کند؛ آبروریزی پیش زن و بچه قابل تحمل نیست."

ایشان حتی پاسخ آنانی که مدام "شعب‌ابی‌طالب" را به رخ می‌کشند تا به زعم خود مردم را به ضرورت مقاومت همیشگی توجه دهند را هم می‌دهند: در جریان شعب‌ابی‌طالب که مسلمانان، سه سال در محاصره بودند، پیغمبر امتحانش را پس داد، فرمود: "اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي الْخُبْزِ وَلَا تَفَرِّقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ فَلَؤَ لَا الْخُبْزُ مَا صُمْنَا وَلَا صَلَّيْنَا وَلَا أَدِينًا فَرَأَيْتُمْ رَبَّنَا عَزَّ وَجَلَّ؛ خدایا، بین ما و نان ما جدایی نیانداز!" دلیلش را هم کلام نبوی می‌دانند که اگر نان مردم قطع بشود و مردم در اقتصاد آسیب ببینند، سخن از دینداری باقی نخواهد ماند.

این مرجع حکیم، بر کار علمی و درس گرفتن از تجربه دیگران هم تأکید دارند که "چگونه می‌شود که قیمت یک نان را در چندین سال یک جا نگهداشت؟" ایشان بر اختلاس و ربا هم می‌خورشند و متولیان امر را به ضرورت راه بستن بر این مفاسد می‌خوانند. حضرت آیت‌الله جوادی آملی، اساس و وظیفه همه مسئولین را حفظ آبروی مملکت می‌دانند. این هم زمانی اتفاق می‌افتد که "کسی با دست خالی به خانه‌اش نرود."

وجود شرایطی چنین هم "به تولید وابسته است. تولید هم سفارشی نیست. تولید نصیحت نیست، تولید خواهش نیست، تولید علم است و علم است و علم است و علم." این مرجع تقلید، آنچه "شرط بلاغ" است را با مسئولان گفت. حالا این حضرات هستند که از این سخن باید "پند" گیرند. اصلاً هم حق ندارند "ملال" گیرند. کسی چنین اختیاری به آنان نداده است. هرچه تا کنون ملال گرفتند و گرفتند و باعث افزایش ملال و تلخ کامی مردم شدند کافی است. باید پند گیرند و به کار بندند تا امور به سامان برسد.